

XXI. ОБРАЗОВАНИЕ

Данните за постоянните детски градини са към 31.12., а за сезонните — към датата на закриване на детската градина.

В броя на детските учителки е включен и броят на директорките.

Към целодневните детски градини се отнасят и специалните, оздравителните и детските градини в състава на обединените детски заведения.

Разпределението на градове и села е на базата на местонамирането на съответното учебно заведение.

В данните за преподавателите не се включва броят на временно заместващите и лекторите.

Във вечерните училища повишават образованието си граждани, без да се откъсват от производството.

Към единните средни политехнически училища са включени оздравителните (климатичните) училища, в които се учат, лекуват и укрепват здравето си ученици, боледували или предразположени към различни заболявания.

От учебната 1987/88 г. към единните средни политехнически училища се организира задочна форма на обучение.

От учебната 1988/89 г. училищата за бавноразвиващи се, трудновъзпитаеми, глухонemi, слепи и с говорни недостатъци деца се обединяват под общото наименование „Специални училища“.

Училищата за бавноразвиващи се деца се преименуват на „Помощни училища“, училищата за глухонemi и слепи деца — съответно на „Училища за деца с увреден слух“ и „Училища за деца с увредено зрение“, а училищата за деца с говорни недостатъци — на „Логопедични училища“.

Отделно се посочват данните за трудововъзпитателните училища, които до 1987/88 учебна година се включваха в тези за училищата за трудновъзпитаеми деца.

В помощните и логопедичните училища, в трудововъзпитателните и училищата за трудновъзпитаеми деца се получава основно образование и съответна подготовка за трудова дейност, а в училищата за деца с увреден слух и увредено зрение — и средно образование.

От 1988 г. се публикуват данни само за завършилите VIII и XII клас, т. е. за получилите свидетелство за съответната образователна степен (т. 8 и т. 9). На завършилите III клас не се издава свидетелство за завършена образователна степен.

Данните за единните средни политехнически училища са към 10. 10.

Професионално-техническите училища са със срок на обучение от 1 до 3 години. В тях се подготвят квалифицирани работници за промишлеността, строителството, транспорта, съобщенията и комуналното стопанство.

Завършилите професионално-техническите училища получават само работническа квалификация.

От учебната 1964/65 г. започна трансформирането на професионално-техническите училища в средни професионално-технически училища.

От 1965/66 учебна година се обособиха средни професионално-технически училища с 3-годишен срок на обучение.

Завършилите получават освен работническа квалификация и средно образование.

Техникумите са средни училища със срок на обучение от 2 до 4 години за дневното и 5 години за вечерното и задочното обучение. В тези училища се подготвят специалисти със средно специално образование за промишлеността, строителството, селското стопанство, транспорта, търговията и здравеопазването.

Средните училища по изкуствата подготвят кадри по изобразителни изкуства, музика и балет.

Промените в групите специалности при професионално-техническите училища, техникумите и висшите учебни заведения се дължат на изменения в номенклатурата на специалностите.

От учебната 1988/89 г. специалността „Химическа технология“ се преименува на „Химическа промишленост“, а „Технология на строителна керамика и огнеупорни материали“ — на „Промишленост за строителни материали“.

От учебната 1983/84 г. в професионално-техническите училища и средните професионално-технически училища се преименуват следните специалности: „Електромашиностроене и уредостроене“ на „Електротехника и електроника“, „Горско стопанство и дърводобивна промишленост“ на „Горско стопанство и дървообработване“. Открита е нова специалност „Лека промишленост“. От учебната 1987/88 г. се създават специалностите „Търговия, обществено хранене и обслужване“ в професионално-техническите училища и „Икономика, управление и администрация“ в средните професионално-технически училища.

В данните за полувисшите институти са включени и тези за техникумите над средно образование, открити през 1986/87 учебна година. Последните са със статут на полувисши институти до учебната 1989/90 година, когато се трансформират в полувисши институти.

От учебната 1980/81 г. полувисшите медицински институти се трансформират в институти за подготовка на средни медицински кадри. Данните за тях са включени в таблиците за техникумите и училищата по изкуствата.

От учебната 1983/84 г. във висшите учебни заведения се преименуват следните групи професионални направления: „Разработка и експлоатация на полезни изкопаеми“ на „Проучване и разработка на полезните изкопаеми“, „Химическа технология“ на „Химично и металургично производство“, „Хранително-вкусова промишленост“ на „Технология на хранително-вкусовата промишленост“, „Строителство“ на „Архитектура, строителство и геодезия“, „Селско стопанство“ на „Селско и горско стопанство“, „Математика, естествени и хуманитарни науки“ на „Университетски и педагогически специалности“, „Електромашиностроене и електроуредостроене“ на „Електроенергетика, електронно и електромашиностроене и уредостроене, автоматизация и съобщения“. Специалност „Право“ се включва в групата професионални направления „Университетски и педагогически специалности“, направлението „Геология и проучване“, „Енергетика“, „Металургия“, „Горско стопанство и дърводобивна промишленост“, „Дървообработваща и целулозно-книжна промишленост“ и „Текстилна, кожарска, кожухарска и обувна промишленост“ преминават в новите професионални направления.

От учебната 1987/88 г. професионалното направление „Физкултура“ се включва в „Университетски и педагогически специалности“.

В таблиците с данни за студентите — български граждани са включени само тези в страните — членки на СИВ, тъй като ЦСУ не разполага с данни за другите страни.

В данните за преподавателите във ВУЗ са включени и хоноруваните преподаватели.

Данните са към 10. 10., а само за ВУЗ — към 15. 11.